

Padden nabij d'r Kwakkerpool kregen assistentie voor hun voorjaarstrek !

De oproep van Mathilde was ietwat laat waardoor de pers niet meer tijdig geïnformeerd kon worden. Desondanks waren enthousiaste vrijwilligers op deze zaterdag (11 feb. 2006) al om

13.00 uur bijeen en begon het jaarlijkse ritueel: het herstellen en verstevigen van de paddenafzettingen, het verwijderen van overtollige en overhangende begroeiing (padden zijn uitstekende klauteraars en gebruiken elke halm om obstakels te overwinnen). Het opschonen van de trekroutes en berm (vuilniszak is gewenst om alle weggegooid plastic afval te verwijderen), het snoeien van oprukkend struikgewas, enz.

Een beetje grijs wolkendek bleek geen enkele natte dreiging te vormen voor onze noeste vrijwilligers welke zodoende de hele middag droog de werkzaamheden konden verrichten. Aan belangstelling geen gebrek en velen hadden goede suggesties om de taken snel en adequaat uit te voeren. Helaas blijkt ook hier dat de beste stuurder aan de wegrand staan en van de werkenden en de werkzaamheden echt

kunnen genieten. Zelf hun handjes laten wapperen enz. is op dat moment niet actueel of men weet dit onderwerp handig te vermijden.

Het goede weer, de aangename temperatuur, de gezelligheid en de werklust zorgt voor snelle vooruitgang van de werkzaamheden. Plotseling schalt er vanuit de verte weer die forse zware stem van een (nu nog) donkerharige vrijwilligster die haar warme en koude drank kwijt wil maar ook al haar zelfgebakken flapappelen aan man en vrouw kwijt wil (heeft zij medelijden met haar gezinsleden?). Onze vrijwilligers leven zich echt uit met het driehoekige product van dit baktalent en zorgen ervoor dat haar voorraad volledig verdwijnt.

Een korte inspectie van het gebied rondom d'r Kwakkerpool toont aan dat onderhoud meer dan noodzakelijk is. Enkel dagen per jaar een handvol goedwillende vrijwilligers is voor dit gebied eigenlijk te weinig. Als we de gevarieerdheid van dit terrein willen handhaven, zal meer inzet of mankracht nodig zijn. Toch mogen we genieten van dit fraaie stukje en zeker als we een vijftal meters boven de grond in een boom een verlaten en beschadigd maar fors nest (bijen?) vinden waarin duidelijk honigraten te herkennen zijn (zie laatste foto). Eenieder onderbrak zijn werkzaamheden om dit te mogen aanschouwen.

Het vervolg van de werkzaamheden biedt een soortgelijk beeld langs de weg naar Stokhem. Overal wordt er weer gegraven, geharkt, geknipt en opgeruimd. Alleen het gedeelte nabij de picknickplek blijft een groot aandachtspunt want we hebben geen bruikbare afzettingen meer. Afgelopen jaar bleek juist op dit gedeelte veel paddenslachtoffers te vallen terwijl de rest van de route nauwelijks platte padden vertoonde. De afscheidingen hebben dus duidelijk een positief effect op de overlevingskansen van deze padden.

Tegen 16.00 uur worden de gereedschappen verzameld, een laatste kop koffie gedronken, nog wat verhalen uitgewisseld en begeeft eenieder zich met een tevreden gevoel huiswaarts. Het is aan de bewoners en bezoekers van Stokhem om straks rustig te rijden en zich te realiseren dat zij gedurende deze paar weekjes duizenden levens kunnen sparen. Stokhem ligt in een prachtige en zeer natuurrijke omgeving en niet alleen de bewoners mogen trots zijn om op dit plekje te mogen wonen. Zelfs onze padden weten de schoonheid van Stokhem te waarderen. Mogen zij op uw respect en zelfs op uw hulp rekenen?

